

[Fraenkel.]

lyvende gal over at skulle udføre, fordi jeg havde andre og vigtigere Ting at gøre end at sætte mig ind i dette mærkværdige Sprog. Men det skal man nu ikke lade sig imponere af. Hvad der ikke kan udtrykkes klart og jævnt og ligefrem, er der ikke nogen Klarhed i, og det kan derfor ikke føre til Forstaaelse.

Men denne Modstand møder man nu altsaa, og den i Forbindelse med, at der kræves visse Betingelser herhjemme for at kunne udnytte de Oplysninger, som Repræsentationen muligvis kan hjemsende, nemlig først og sidst Kapital og dermed en Produktion, der baade i Kapacitet, som jeg sagde, og i Kvalitet kan yde det rigtige, gør, at disse Resultater ikke kommer i samme Øjeblik, man ansætter Manden. Man maa se, hvad han præsterer; man maa vinde Klarhed over, om han virkelig har Syn for at fremdrage det fra vedkommende Land, som betyder noget, om han virkelig er i Stand til at sige: Dér kan der blive noget at gøre, eller dér kan der ikke blive noget at gøre — og i sidstnævnte Tilfælde kan han, netop som ambulans Mand, flyttes hen et andet Sted.

Endelig er der en Ting, som andre ærede Talere har berørt, og som det ogsaa er umuligt at lade være at gaa ind paa ved denne Lejlighed. Jeg fremdrog den allerede forleden, da Talen var om Foranstaltninger til Erhvervslivets Fremme. Der er noget dér, jeg ikke forstaa, og jeg naaede ikke større Forstaaelse — og det skulde jeg vist heller ikke — ved de Udtalelser, den højtærede Handelsminister kom med. Jeg skal dog ikke friste ham, jeg skal ikke sætte Sporene i Siden paa ham og kræve, at han skal komme frem her i Dag med det, det kan godt gemmes til Udvalgene.

Jeg beklagede den Gang, at jeg ikke havde sørget for at komme ind i Udvalget om Erhvervsforanstaltningerne, hvad der muligvis havde kunnet lykkes mig, naar jeg havde gjort mig nogen Umage for det, men nu kommer jeg i dette Udvalg, og vi kan ogsaa godt tage det her fra denne Side.

Her er et eller andet forkert, og vi fik ikke Klarhed over, hvorfor det var der. Vi hørte ikke Motivet til, at en Funktion, som allerede skulde og burde bestrides i Udenrigsministeriet, pludselig ogsaa blev optaget i Handelsministeriet. Hvis man i Handelsministeriet havde et Ministerium, som lyste ud over hele Landet ved sin Dygtighed, ved sin fremragende Intelligens, ved sit Initiativ o. s. v., kunde man jo forstaa det; men saa højt tør man jo ikke netop i dette Øjeblik stille Handels-

ministeriet, saa jeg staaar stadig uforstaaende overfor dette.

Det skal, som sagt, ikke være nogen Opfordring til den højtærede Handelsminister om at give klarere Besked nu i Dag; men jeg er nødt til at nævne det, naar vi taler om disse Forhold, og ogsaa nødt til at sige, at naar vi nu kommer i Udvalg med denne Sag, maa vi ogsaa have dette Spørgsmaal frem, og vi maa have klar og ren Besked paa dette: Hvorfor sker det? Hvad var det, vi i sin Tid vilde med dette Organ i Udenrigsministeriet, hvorfra netop den Aand skulde udgaa, som vilde være, om jeg saa maa sige, Djævelbesværgeren overfor den anden, den gammeldags Aand, men som stadig væk er blevet skubbet tilbage, og hvis Funktioner man nu begynder ganske stille og smaat at udtømme i et andet Ministerium?

Det maa vi have fuldkommen Klarhed over under disse Udvalgsforhandlinger. Der vil jeg sætte mig i Forbindelse med det andet Udvalg, og jeg haaber, at vi kommer til Enighed om, hvordan vi skal stille os, og jeg haaber ogsaa, at vi faar ren Besked af den højtærede Handelsminister, som jo ellers ikke er saa bange for at sige Tingene, saaledes som de er i Virkeligheden.

Jeg har maaske talt lidt længe, men det ligger i, at jeg har været uforberedt; og saa løber Munden jo undertiden lidt af med en, udover de Grænser, man maaske skulde holde sig indenfor. Jeg vil slutte med at sige, at jeg er glad ved dette Lovforslag, og jeg anbefaler det varmt. Jeg tror, at Forslaget i sig selv er saa overskueligt, at vi vil kunne faa det behandlet færdigt i denne Samling.

Jesper Simonsen: Det er en Nødvendighed for os stadig at søge at udvide og befæste vort Marked i Udlandet. Hele vort Erhvervsliv maa være optaget af dette, vi kan i ingen Henseende nøjes med os selv.

Naar der nu kommer et Lovforslag som det, der her er fremsat, som altsaa gaar ud paa at udvide vor udenlandske Repræsentation, hænger det jo sammen med den Interesse, vi har i det fremmede Marked, men det er dog utvivlsomt saaledes, at en saadan Repræsentation egentlig kan udrette forholdsvist lidt for at udvide vort Marken, vel ogsaa for at befæste det. Den egentlige Opgave paa dette Omraade har vort Erhvervsliv. Det er ikke nok, at vi sender Embedsmænd ud, de skal i hvert Fald være af en meget betydelig merkantil Dygtighed og have et meget betydeligt Kendskab til merkantile Forhold, hvis de virkelig skal